

Pytanie prejudycjalne

Czy belgijska ustawa z dnia 14 lipca 1991 r. o praktykach handlowych, informowaniu i ochronie konsumenta stanowi środek o skutku równoważnym, zakazany na podstawie art. 28 — 30 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w zakresie, w którym ta krajowa ustawa zawiera w art. 80 § 3 zakaz żądania od konsumenta zaliczki lub zapłaty w czasie biegu imperatywnego terminu na odstąpienie od umowy, wskutek czego rzeczywisty wpływ ustawy z dnia 14 lipca 1991 r. o praktykach handlowych, informowaniu i ochronie konsumenta na wymianę handlową w kraju jest odmienny od jej wpływu na transakcje dokonywane z obywatelami innego państwa członkowskiego, i czy powoduje to powstanie rzeczywistej przeszkody w swobodnym przepływie towarów, chronionym na mocy art. 23 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską?

bezpośrednio lub poprzez inne spółki należące do tej samej grupy,

— nabycie określonych aktywów w celu prowadzenia tej działalności.

2. Komisja ocenia, że sporny przepis jest niezgodny z art. 56 traktatu WE z następujących powodów:

— nabycie udziałów w spółkach prowadzących działalność w sektorze energetycznym lub nabycie określonych aktywów w celu wykonywania takiej działalności jest „przepływem kapitału” w rozumieniu art. 56 WE,

— obowiązek uzyskania pozwolenia Krajowej Komisji Energetyki stanowi „ograniczenie” w swobodnym przepływie kapitału zasadniczo zakazane na mocy art. 56 WE,

— wskazane ograniczenie nie jest uzasadnione w świetle postanowień traktatu.

3. W szczególności Komisja ocenia, że spornego przepisu nie uzasadnia cel zagwarantowania pewności dostaw energii z następujących względów:

— sporny przepis nie jest adekwatnym środkiem dla zagwarantowania pewności dostaw energii, ponieważ istnieją inne, bardziej odpowiednie środki do osiągnięcia tego celu,

— w każdym razie sporny przepis jest nieproporcjonalny w zakresie, w którym przewidziany obowiązek uzyskania pozwolenia nie ogranicza się do pewnych, szczególnych działań związanych z zarządaniem spółką zależną lub z aktywnościami,

— prawo Krajowej Komisji Energetyki do nieudzielenia pozwolenia lub uzależnienia udzielenia pozwolenia od spełnienia dalszych warunków nie podlega obiektywnym i wystarczająco precyzyjnym kryteriom mogącym stanowić podstawę dla zapewnienia skutecznej kontroli sądowej.

Komisja twierdzi, że sporny przepis stanowi również ograniczenie prawa do podejmowania działalności gospodarczej, co jest niezgodne z art. 43 WE. Ograniczenia tego nie uzasadnia również cel zagwarantowania pewności dostaw energii z względów wskazanych w związku z art. 56 WE.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-207/07)

(2007/C 140/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że ustanawiając art. 1 ust. 1 akapit drugi dekretu królewskiego 4/2006 z dnia 24 lutego zmieniającego czternastą funkcję Krajowej Komisji Energetyki przewidzianej w jedenastej regulacji dodatkowej III. 1 ustawy 34/1998 z dnia 7 października dotyczącej sektora węglowodorów w celu wprowadzenia obowiązku uzyskania wcześniejszego pozwolenia Krajowej Komisji Energetyki na nabycie udziałów w spółkach wykonujących określoną działalność regulowaną w sektorze energetycznym oraz na nabycie określonych aktywów w celu prowadzenia tej działalności, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 i 43 traktatu WE.

— Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1 Przepis hiszpański będący przedmiotem skargi poddaje obowiązkowi uzyskania wcześniejszego pozwolenia Krajowej Komisji Energetyki następujące czynności:

— nabycie udziałów przekraczających 10 % kapitału lub o jakiegokolwiek innej wysokości jeżeli wywiera to istotny wpływ, dokonane przez jakikolwiek podmiot w formie spółki działającej w dziedzinie sektora energetycznego

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 20 kwietnia 2007 r. — The Competition Authority przeciwko Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

(Sprawa C-209/07)

(2007/C 140/25)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Competition Authority

Strona pozwana: Beef Industry Development Society Ltd, Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

Pytania prejudycjalne

„Ustalono w sposób zadowalający Sąd, że:

- a) istnieje nadwyżka zdolności produkcyjnych w branży przetwórstwa mięsa wołowego, która — obliczana w szczytowych okresach przerobu — stanowiłaby około 32 %;
- b) skutek wspomnianej nadwyżki zdolności produkcyjnych będzie miał bardzo poważne konsekwencje dla średnioterminowej rentowności całej branży;
- c) chociaż, jak wskazano w raporcie, skutki wymogów w zakresie nadwyżki nie są jeszcze odczuwalne w znacznym stopniu, niezależni konsultanci poinformowali, że nadwyżka zdolności produkcyjnych nie zostanie prawdopodobnie wyeliminowana w najbliższym okresie za pomocą zwykłych środków rynkowych, natomiast z upływem czasu nadwyżka zdolności produkcyjnych doprowadzi do bardzo poważnych strat i w konsekwencji do opuszczenia branży przez przetwórców i zakłady;
- d) przetwórcy mięsa wołowego stanowiący w przybliżeniu 93 % rynku dostaw mięsa wołowego wspomnianej branży, postanowili podjąć kroki w celu wyeliminowania nadwyżki zdolności produkcyjnych i są gotowi uiszczać opłaty w celu finansowania wypłat dla przetwórców chcących zaprzestać produkcji oraz

wspomniani przetwórcy, w tym dziesięć spółek, są członkami podmiotu wyposażonego w osobowość prawną (»stowarzyszenie«) w celu wprowadzenia w życie uzgodnień na następujących zasadach:

1. zakłady (zwane »odchodzącymi«) dokonujące uboju oraz przetwarzające 420 000 sztuk zwierząt rocznie, stanowiące około 25 % aktywnej zdolności produkcyjnej dojdą do porozumienia z pozostałymi zakładami (zwanymi »pozostającymi«) w sprawie odejścia z branży oraz przestrzegania następujących warunków;
2. odchodzący podpiszą klauzulę przewidującą dwuletni zakaz konkurencji w zakresie przetwarzania bydła w Irlandii;
3. zakłady odchodzących zostaną zlikwidowane;
4. nieruchomości gruntowe związane ze zlikwidowanymi zakładami nie będą wykorzystywane dla celów przetwarzania mięsa wołowego przez okres pięciu lat;
5. dzięki kredytom udzielonym przez pozostających, którzy należą do stowarzyszenia, odchodzącym wypłacać się będzie rekompensatę w ratach;

6. wszyscy pozostający uiszczać będą dobrowolną opłatę na rzecz stowarzyszenia w wysokości 2 EUR od sztuki w przypadku tradycyjnego procentowego uboju i 11 EUR od sztuki w przypadku uboju bydła ponad wspomnianą wielkość;
7. opłata byłaby wykorzystywana w celu spłaty kredytów pozostających; zaprzestanie się pobierania opłat z chwilą spłacenia kredytów;
8. sprzęt odchodzących wykorzystywany w ramach wstępnego przetwarzania mięsa wołowego zostanie sprzedany wyłącznie pozostającym w celu wykorzystania go jako sprzęt zapasowy lub części zamienne albo zostanie sprzedany poza terytorium Irlandii;
9. swoboda pozostających w zakresie produkcji, ustalania cen, warunków sprzedaży, przywozu i wywozu, wzrostu wydajności nie zostanie naruszona,

oraz przyjęto, że porozumienie takie może w świetle art. 81 ust. 1 WE wpływać w znacznym stopniu na handel między państwami członkowskimi, [w związku z czym nasuwa się pytanie], czy uzgodnienie takie należy uznać za uzgodnienie, którego celem jest, niezależnie od skutku, zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz wspólnego rynku, a zatem uznać je za niezgodne z art. 81 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?”

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 23 kwietnia 2007 r. — Michaniki AE przeciwko Ethniko Symvoulio Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias; „Pantechniki AE” i Syndesmos Epicheiriseon Periodikou Typou

(Sprawa C-213/07)

(2007/C 140/26)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias (Rada Państwa) (Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Michaniki AE.

Strona pozwana: Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji), Ypourgos Epikrateias (minister stanu) „Pantechniki AE” i Syndesmos Epicheiriseon Periodikou Typou (Stowarzyszenie Prasy Periodycznej)